

آینه

تصاویر

معاون اول رئیس جمهوری: بر سر کار آوردن این دولت افتخار «اصلاح‌طلبان» است

می‌گویند در جایی نشسته است که مردم اعتمادشان به آنجا را از دست داده‌اند. می‌خواهد همین اعتماد را بازسازی کند و می‌گوید رسالت اصلی‌اش همین است. آرامش دارد و بارها یک‌توصیه را تکرار می‌کند: «نگران نباشید». خودش نگران نیست و نمی‌خواهد بقیه هم باشند. معاون‌اول دولت تدبیر و امید خیلی امیدوار است. امیدی که می‌گوید خط قرمز دولت است و نباید خدشه‌دار شود. صراحتاً قبول می‌کند که همه واقعیت‌ها را به مردم نگفته‌اند اما دلیل می‌آورد. می‌گوید دولتی که او معاون‌اولش است نمی‌خواهد «افشاکری» کند. نمی‌خواهد ساروی «بکم‌بکم»‌ها را زنده کند. اینجا همان جایی است که اعتدالیون خانه کرده‌اند. وزرا و معاونانی که آمده‌اند تا جلوی تعبیر کاندیداهای انتخابات ریاست‌جمهوری را که جهانگیری به آن اشاره می‌کند محقق نشود. «کشور روی لبه پرتگاه نلغزد». معاون اول از مشکلاتی می‌گوید که کم نیستند. از ماجرای طول و دراز هدفمندی یارانه‌ها. اینجا نخستین جایی است که از علت تاخیرهای دولت در تصمیم‌گیری در مورد قطع یارانه برخی افراد پرده بر می‌دارد. همین گفت‌وگو می‌شود محلی برای ناگفته‌های اسحاق جهانگیری از مشکلات اقتصادی کشور. مشکلاتی که برای‌شان دلیل می‌آورد و از راهبردهای دولت برای حل آنها صحبت می‌کند. این اسحاق جهانگیری شاید حالا معاون‌اول دولت تدبیر و امید باشد اما هنوز «اندیشه اصلاح‌طلبی» در سر دارد. اصلاح‌طلبی را جریانی درون نظام می‌داند که با هیچ روشی قابلیت حذف آن وجود ندارد… می‌گوید: «این افتخار به نام اصلاح‌طلبان ثبت شده است که از کاندیدایی حمایت کردند و همان بر سر کار آمد»

جمهوری اسلامی

جهت‌انداز

دکتر گودرزی، وزیر ورزش گفته است: «به‌دنبال رفع مشکل ورود بانوان به ورزشگاه‌ها هستیم» معلوم می‌شود تمام مشکلات ورزش حل شده و حالا نوبت به این رسیده که بانوان وارد ورزشگاه‌ها شوند. شاید آقای وزیر ورزش خبر ندارند این موضوع را تاکنون بارها افرادی مطرح کرده‌اند و هربار با شکست مواجه شده‌اند چون فرهنگ ما عوارض چنین حضوری را نمی‌پذیرد. آیا بهتر نیست آقای وزیر ورزش، جمله حکیمانه و معروف «من جرب‌المجرب حلت به الندامه» را نصب‌العین خود قرار دهند؟

وخت امروز

بکوبگو

اکبر ترکان، مشاور ارشد، ویژه و بلامنازع رئیس‌جمهور در جدیدترین اظهارات خود اعلام کرده «بحری با این پول‌های کثیف می‌خواهند در آوردگاه‌های سیاسی سال۹۴ شرکت کنند و اینکه سال۹۴ ما سکوت کنیم و چیزی نگوییم و نقاب از چهره کسی برنداریم، درست نیست…» «روزنامه «وطن‌امروز» ۹۹مهر بخش کوتاهی از یک‌فایل صوتی را منتشر کرد تا دیدگاه مسوولان فعلی درباره ساین روشن‌تر شود… عذ از انتشار این متن خیلی‌ها انتظار داشتند اکبر ترکان به آن واکنش نشان دهد اما این اتفاق رخ نداد و ترکان درباره این فایل صوتی سیاست سکوت در پیش گرفت و این سکوت تا الان ادامه دارد… ترکان و سایر مسوولان باید بداندن دوران بکم‌بکم گذشته و باید بگویند؛ بگویند که چه فسادهایی در دولت‌های گذشته حتی دولت‌هایی که در آن مسوولیت داشته‌اند رخ داده است. (جالب اینکه جناب ترکان در دولت احمدی‌نژاد سمت‌های مهمی در وزارت نفت داشته است!) آقای ترکان که فریاد عدالتخواهی‌شان عرش را به لرزه درمی‌آورد بیاید و برخی فسادهای دولت‌های اسبق و سابق‌تر را بگوید. البته انتظار داریم ایشان رعایت سنن خود را بکنند و از ادای جملات توهین‌آمیز و سخیف حتی درباره دوستان مسالده‌دار خود نیز پرهیز کند!

ایران

چالش‌های شبکه‌های اجتماعی موبایلی

گفت‌وگو با هادی خانیکسی: قطعاً فیلترینگ راهگشا نیست… از ویژگی‌های فناوریانه این شبکه‌ها خودکفاییی آنها است، به‌طوری که در تولید، «خودتولید»، در توزیع، «خودتوزیع» و در دریافت، «خوددریافت» هستند. «کاستلر» و قبل از رسانه‌ها را از آن جهت که در تولید، توزیع و دریافت نقش تعیین‌کننده‌ای یافته‌اند، رسانه‌های «خودگزین» می‌نامد؛ خودی که استعداد یا ظرفیت برنامه‌ریزی و مدیریت‌گریزی دارد. پس می‌توان گفت که باید اعمال مدیریتی‌های کنترلی جای خود را به سیاستگذاری‌هایی بدهد که در جریان این سیاستگذاری‌ها نقش نهادهای سیاستگذار و حاکمیتی در کنار نقش دریافت‌کنندگان پیام، مخاطبان و کاربران تعریف می‌شود. دادن برجسب فرهنگ‌مدار و اخلاق‌مدار به نهادهای حاکمیتی و زدن برجسب شاه‌دوشمکن و ضدارزش به کاربران و قرار دادن این دو در مقابل‌همه، کار صحیحی نیست و خود این مناسبات را نیز باید شبکه‌ای تعریف کرد. اگر مدیریت را به معنای اعمال محدودیت در نظر بگیریم، در شرایطی که خود نهادهای حاکمیتی بخشی از کاربران همین ظرفیت‌های جدید به حساب می‌آیند…

فعالیت سیاسی، بدون حضور رقیب بی‌معناست.

این گزاره به مفهوم شکل‌گیری موقعیتی رقابتی با حضور تفکرات مختلف به‌منظور آرایه دیدگاه‌ها و شعارها به جامعه و به‌دست‌آوردن اقبال عمومی است. گروه‌های سیاسی معمولاً مدعی هستند که در یک چارچوب مشخص، به‌دنبال مقابله با رقیب بوده و از هر ابزاری برای رسیدن به هدف بهره نمی‌گیرند. اما در عمل، خلاف این ادعا بسیار دیده شده است. احمد شیرزاد از فعالان سیاسی اصلاح‌طلب که سابقه نمایندگی مجلس‌ششم و عضویت در شورای‌مرکزی یکی از احزاب محوری این جریان را در کارنامه دارد، در گفت‌وگو با «شرق» درباره حدودچود رقابت سیاسی، تعامل و پذیرش حضور رقیب و پرهیز از به‌کارگیری ابزارهای حذفی در این حوزه به بیان دیدگاه‌های خود پرداخت.

ک نوع رقابت و نگرش میان جناح‌ها و گرایش‌های سیاسی نسبت به یکدیگر، در همه‌جای دنیا دارای قواعد مشخصی است. در ایران امروز، این قواعد تا چه میزان رعایت می‌شود و مبتنی‌بر اصل سیاست‌ورزی و نگاه غیرحذفی به رقیب است؟

نمی‌توان ادعا کرد رقابت‌های سیاسی در دنیا بین گروه‌های اصلی قدرت، خیلی اخلاقی و سالم است؛ برای مثال آنچه در روزهای اخیر در کنگره آمریکا رخ داد، با هر معیاری سنجیده شود، کاری غیراخلاقی است. حزبی که اکثریت پارلمان را کسب کرده، بدون هماهنگی با دولت و دستگاه سیاست خارجی و بی‌توجه به منافع ملی و نه لابی‌ایبک، نخست‌وزیر یک رژیم را دعوت می‌کند و او کل سیاست خارجی رسمی آن کشور را به تسخیر می‌گیرد. جالب آنکه این فرد در دنیا و در درون خود سرزمین اشغالی، با ۱۰هزارمخالف مواجه است و سیاست‌های غیرسازنده او، بارها منطقه و جهان را به سوی خطر سوق داده است. با هرمعیار شرقی، غربی، لیبرالیستی و… کار کنگره، کاری غیراخلاقی است. به‌هر حال می‌توان ادعا کرد در پاره‌ای موارد، در رقابت‌های سیاسی ممکن است مرزهای اخلاقی شکسته شده و افراد از هرروشی برای حذف رقیب خود استفاده کنند. در خیلی از کشورهای دنیا، دروغ، افترا و تهمت استفاده می‌شود. البته این به‌معنای آن نیست که امری مجاز است، در صورت اثبات، طرف اتهام‌زننده و دروغگو به اعاده حیثیت از طرف مقابل محکوم و مجازات می‌شود. معمولاً خیلی زود معلوم می‌شود که گروهی ادعای کذبی کرده و نهایتاً رسوا می‌شود چون دست طرف مقابل که کلک خورده بسته نیست. خلاصه کلام اینکه اگر کسی بگوید در همه‌جای دنیا، رقابت سالم سیاسی تعریف می‌شود و فقط در ایران است که چنین نیست، ادعایی خلاف واقع است.

ک تفاوت پیاده‌کردن این روش‌ها در اینجا و سایر کشورها در کجاست؟

تفاوت ما در اینجااست که در ایران ادعای زیادی در قبال رعایت مسایل اخلاقی از سوی برخی مطرح می‌شود. اینجااست که باید به آنها پاسخ داد چنین نیست و از آنچه فکر می‌کنیم، درجه پایین‌تری داریم. تفاوت دیگر این است که استفاده از برخی کارت‌های دیگر در مناسبات سیاسی، در کشورهای دیگر خیلی نادر است و در برخی کشورها که لعاب و پوسته‌ای از دموکراسی دارند، این مسایل دیده می‌شود. اما اگر رقابت سیاسی در جریان باشد و احزاب بتوانند در مناصب قدرت به جای هم بنشینند و این امکان از آنان سلب نشده باشد، یک‌اصل پذیرفته شده است و آن اینکه یک‌گروه سیاسی از روش‌های حذفی و اهرم غیرسیاسی علیه رقیب استفاده نمی‌کند. اگر چنین اصلی پذیرفته نشده باشد، فقط اسم دموکراسی می‌ماند و استفاده از اهرم‌های قدرت برای مداخله در حوزه سیاست، رواج خواهد یافت. مشکل آنجاست در کشور خودمان تعاریفی داریم که با تعاریف معمول همه‌جای دنیا در کار سیاسی، ناسازگار است، مثلاً جماعتی در کشور ما تصور می‌کنند ویژگی برتری دارند و جزو خوبان هستند و حق دارند تعیین کنند چه کسی کار سیاسی بکند و چه کسی نکند. این نگرش در برخی محافل وجود دارد. این دسته‌جات که خود را در فضای سیاسی وارد کرده‌اند اما سیاستمدار نیستند، با شفافیت نمی‌گویند ما در سیاست دخالت می‌کنیم چون امکان و ابزار آن را داریم، بلکه می‌گویند دخالت می‌کنیم چون آدم‌های خوبی هستیم و مصلحت مردم را می‌خواهیم. از آنها سوال می‌شود خواست جامعه مهم است یا مصلحت جامعه؟ می‌گویند ما خواست جامعه را رعایت نمی‌کنیم، اما مصلحت را رعایت می‌کنیم. این درست‌مانند کسی است که گوش فرزندش را گرفته و به او با تحکم می‌گوید حق نداری هنر و ادبیات بخوانی

چون «نان و آب» ندارد و باید رشته مهندسی یا پزشکی بخوانی.

ک دایره این «مصلحت‌سنجی» تا کجاست؟ نهایتاً تجربه تاریخی نشان می‌دهد این مصلحت‌سنجی و دلسوزی برای مردم به مصلحت‌سنجی برای آن جریان و تفکر موردپسند آن تبدیل شده و اینقدر غلیظ می‌شود که تنها فراموش‌شده‌آن، مردم یا مواردی است که قرار بود مصلحت آنها در نظر گرفته شود.

ک اصلاح‌طلبان به‌ویژه در چندسال اخیر تأکید داشته و دارند هیچ تفکری را نمی‌توان حذف کرد و رقیب آنها هم باید امکان فعالیت داشته باشد. در گذشته هم همین میزان اعتقاد وجود داشت؟ منظورم دوران اصلاحات است که دولت، مجلس و شوراها در اختیار اصلاح‌طلبان بود.

من ادعا نمی‌کنم همه اصلاح‌طلبان چنین می‌اندیشند و همه ما کاملاً جهت‌گیری‌های اصلاح‌طلبانه داریم. در این جریان، طیف‌های مختلفی هستند اما در تفکر میانگین اصلاح‌طلبان هرگز ندیدم گرایش به ردصلاحیت اصولگرایان وجود داشته باشد و استدلال این باشد که چون در فلان موقعیت به ما بد کردن پس باید راه آنها برای فعالیت سیاسی بسته شود. جالب است بدانید ابتدای دولت اصلاحات، این چالش وجود داشت که در عزل‌ونصب‌ها از رقیب ما هم در سمت‌های کلیدی استفاده شود. این در حالی است که براساس عرف سیاست که اتفاقاً اصولگرایان هم کاملاً از آن استفاده می‌کنند، گروه برنده در انتخابات حق دارد بست‌های رسمی را در دست بگیرد و برنامه‌های خود را با استفاده از نیروهای همفکر جلو ببرد. با این حال برخی دوستان ما معتقد بودند که باید به رقیب هم کرسی داد و اتفاقاً رسانه‌های جریان راست هم به‌شدت به این نگاه دامن

می‌زد که بست‌های سیاسی باید عادلانه تقسیم شود. این سطحی‌نگری نسبت به فعالیت سیاست است. اصلاح‌طلبان هرگز نخواست‌ه و نمی‌خواهند رقیب خود را حذف کنند. این بدان معناست که در جایی که بحث انتخابات مطرح است نه هیات‌ریسه‌شورای شهر سوم انجام دادند خودمان اجازه انتخاب‌کردن و انتخاب‌شدن می‌خواهیم

برای رقیب هم این امکان را قایل باشیم. هر نوع اعمال نفوذ چه با اهرم‌های رسمی و اجرایی چه با اهرم‌های نامریی برای اینکه رقیب یک‌جریان برخوردار از قدرت، نتواند وارد میدان رقابت‌ها شود، استفاده ناصحیح از ابزار قدرت است. این کار چه توسط اصلاح‌طلبان و چه اصولگرایان صورت بگیرد، ضد قواعد پذیرفته‌شده مردمسالاری است.

ک این دیدگاه شما قابل‌توجه است اما در مجامعی خانه احزاب در ادوار گذشته آن، حتی اصلاح‌طلبان حاضر به برهم‌زدن قاعده اکثریت و حضور اصولگرایان در ترکیب هیات‌ریسه شدند تا باب تعامل باز بماند. این در حالی است که هرتفکری که بیشتر رای آورد، حق دارد هیات‌ریسه را در اختیار بگیرد. این همان کاری است که اصولگرایان در انتخاب هیات‌ریسه‌شورای شهر سوم انجام دادند و چهره‌های کارآزموده‌ای مثل دکتر نجفی یا آقای مسجدجامعی که سابقه وزارت داشتند، هیچ سمتی حتی در حد رییس کمسیون هفتم تا نهم، حتی یک کرسی به اصلاح‌طلبان مجلس داده نشد. چرا شما هم مشابه این رفتار نمی‌کنید؟

سیاست

احمد شیرزاد در گفت‌وگو با«شرق»:

تعامل با رقیب سیاسی، حدود مشخص دارد

حامد طیبی

تحسین مهدی حسینی

این مسایل باید به صورت موردی و مصداقی مورد بحث قرار گیرد و با عبارت‌های کلی نمی‌توان به نتیجه رسید. نمایندگانی که سابقه حضور در مجلس پنجم را داشتند به ما در مجلس‌ششم می‌گفتند آقای ناطق نوری به‌عنوان رئیس مجلس پنجم در موقعیت‌های حساس مانند شمارش آرای رای اعتماد یا استیضاح که براساس آیین‌نامه باید به صورت دستی شمارش شود، اختیار آن را داشت که از پنج‌نماینده برای نظارت بر شمارش دعوت کند. او حتما از جریان چپ هم نماینده‌ای را دعوت می‌کرد. این سیاست توسط آقای کروسی در مجلس ششم هم اجرا می‌شد و نماینده‌ای از اقلیت مجلس در اینگونه امور حضور داشت. اطلاع ندارم آقایان حداد و لاریجانی هم چنین کردند یا نه. گاهی مصلحت سیاسی گروهی که اکثریت را به‌دست آورده و نفع جامعه و مردم یا دولت تشکیل شده اقتضا می‌کند، کرسی در اختیار رقیب قرار دهد اما اگر چنین نکند نیز نه خطای قانونی کرده نه در عرف مبارزات سیاسی، خطای اخلاقی مرتکب شده، اما اگر از رقیب هم در مسوولیت‌ها استفاده کند، می‌تواند سطح تنش را کاهش دهد. در دولت اول اوباما، رابرت کی‌تس از کابینه بوش باقی‌ماند و با آنکه چهره‌ای جمهوری‌خواه به‌شمار می‌رفت، در سمت خود ابقا شد. در دوران اصلاحات هم رییس‌جمهور، برخی چهره‌های متعلق‌به اردوگاه رقیب را برای برخی وزارتخانه‌ها به مجلس پیشنهاد کرد، اما این اصل که برنده انتخابات حق دارد از هم‌فکران خود استفاده کند، اصلی پذیرفته شده است.

ک و اگر دولت و مجلسی اصلاح‌طلب شکل بگیرد، چه نکاهی نسبت‌به همکاری و تعامل با رقیب دارید؟

اگر فرض کنیم دولت و مجلسی اصلاح‌طلب شکل خواهد گرفت، آیا ما ملزم هستیم در کابینه به اصولگرایان حتما پست وزارتی بدهیم؟ حتما الزامی وجود ندارد، همان‌طور که اصولگرایان هم در دولت خود در دوران احمدی‌نژاد، چنین نکردند، اما اعتقاد دارم کسی‌که دارای تجربیات کافی و تخصص و توانمندی در عرصه فعالیت خود است، حتی اگر اصولگرا باشد می‌تواند به دولت اصلاح‌طلب هم کمک کند به‌شرطی که او هم الزامات کار برای منافع ملی و نه منافع باندی را بداند. اگر حزب یا جبهه ای می‌تواند دولت تشکیل دهد و نیازی به ائتلاف ندارد، چنان‌چه براساس تحلیل خود از شرایط سیاسی کشور، به رقیب خود سمتی بدهد، عاقلانه رفتار کرده است. باید این را در نظر داشت آنچه دموکراسی‌ها را تهدید می‌کند، نه این‌نوع مشکلات و مسایل، بلکه استفاده یک‌گروه از ابزارهایی غیرسیاسی برای سدکردن راه رقیب در میدان سیاست است؛ یعنی نردبانی که خودش از آن بالا آمده را چنان ببندارد که دیگر کسی نتواند از آن بالا بیاید.

ک اگر انتخابات یک‌مجرای واقعی برای سنجش چنین مساله‌ای در نظر گرفته شود، آیا دولت برخاسته از آن باید برای انجام فعالیت خود به‌عنوان نماینده خواست عمومی جامعه و اکثریت رای‌دهندگان، با آسودگی عمل کند؟ آیا مخالفت‌های رقیب در کارهای دولت را باید یک‌امر طبیعی سیاسی دانست یا تمکین نکردن دربرابر خواست عمومی جامعه؟ حد این مساله تا کجاست؟

نکته‌ای که می‌فرمایید بسیار ظریف است، اینکه اگر کسی قدرت را به‌دست گرفت، حق دارد

آینه دیروز

۹سال پیش در چنین روزی

- مرگ قصاب بالکان
- سرمقاله [از عباس عیدی]: ناصب یا ناصر؟
- وزیر صنایع: تحریم‌های جدی علیه ایران اعمال نخواهد شد
- رازینی درباره پیش‌نویس یک‌قطعه‌نامه درباره ایران- نشست ۵عضو دایم شورای امنیت برگزار شد
- درگیری پلیس و دانشجویان در دانشگاه سوربن
- گفت‌وگو با رضا امیرخانی- آرزوهای نویسنده جوان

- پنج‌عضو دایم شورای امنیت درباره پرونده ایران تشکیل‌جلسه دادند- ۹۰دقیقه مذاکرات هسته‌ای در نیویورک
- مرگ قصاب بالکان
- مهدی فخیم‌زاده: عاشق سالن‌های سینما نیستم
- افزایش ۵۰۰میلیاردتومانی درآمد پیشنهادی دولت- بی‌نظمی در مجلس، اختلال در بررسی بودجه
- فرمانده نیروی انتظامی در مراسم فارغ‌التحصیلی زنان پلیس: خدمت در پلیس با طبیعت زنان سازگار نیست
- همراه‌کردن چین و روسیه، پاشنه‌آشیل آمریکا
- کشف ۲۸تن اکلیل سرنج در تهران

اطلاعات

- اختلاف‌نظر اعضای دایم شورای امنیت در تنظیم بیانیه مربوط به برنامه هسته‌ای ایران- رییس کمیته سیاست خارجی پارلمان آلمان پیشنهاد کرد که آمریکا به مذاکرات هسته‌ای با ایران وارد شود
- رئیس دولت اصلاحات در دیدار اعضای شورای مرکزی انجمن اصلاحات، عنوان کرد: نهادهای مدنی تنظیم‌کننده روابط مردم و حکومت هستند
- نرخ سود تسهیلات بانکی ۲درصد کاهش یافت

جمهوری اسلامی

- افزایش مخالفت‌های جهانی با تلاش آمریکا برای محروم‌کردن ایران از دانش هسته‌ای
- گفت‌وگوی جمهوری‌اسلامی با سخنگوی خام‌های ضدصهیونیست
- وزیر نفت: بازار بورس نفت در کیش افتتاح می‌شود
- جلاد بالکان در زندان لاهه مرد

ایران

- شورای پول و اعتبار تصویب کرد- کاهش نرخ سود سپرده‌ها و تسهیلات بانکی
- با تنظیم پیش‌نویس قطعه‌نامه اروپا آغاز شد- نخستین چالش در تالار شورای امنیت
- مرگ یا خودکشی میلوشویچ
- مراسم فارغ‌التحصیلی دانشجویان پلیس زن
- وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی: ما از فرهنگ و هویت ملی خود دفاع می‌کنیم

کیان

- در واکنش به ادامه اعتراض‌ها صورت گرفت- یورش پلیس فرانسه به دانشگاه سوربن
- با تأیید رییس‌جمهور نرخ خرید تضمینی محصولات کشاورزی افزایش یافت
- با ابراز نگرانی از پیشرفت‌های نظامی و اقتصادی- آمریکا بلوک ضدچین تشکیل می‌دهد
- دردرهای تازه آمریکا در مواجهه با ایران- دومین نشست بی‌نتیجه پنج‌عضو دایم شورای امنیت
- در مراسم تجلیل از ورزشکاران برتر کشور- رضازاده برای چهارمین بار قهرمان قهرمانان شد
- فارغ‌التحصیلی دانشجویان پلیس زن (سرتیپ احمدی‌مقدم: جامعه به حضور ۱۰هزارپلیس زن نیاز دارد)

مهرشهری

- معاون اقتصادی بانک مرکزی در گفت‌وگو با مهرشهری اعلام کرد: شاخص‌های کلان اقتصاد ایران، رشد ۵/۵درصد- تورم ۱۲/۱۲درصد
- اختلاف اعضای دایم شورای امنیت بر سر بیانیه درباره ایران
- یکی از پرونده‌های جنایات جنگی بسته شد- مرگ میلوسویچ در زندان
- تقدیر وزیر کشور از صلاح ساختار مالی شهرداری تهران- نظام مالی شهرداری از نقدی به تعهدی تغییر کرد- دکتر قالیباف: ساختار اداری شهرداری تهران در سه‌ماه آینده متحول می‌شود
- با تصویب نمایندگان مجلس ۷۵درصد تسهیلات تکلیفی بانک‌ها به بخش غیردولتی اعطا می‌شود